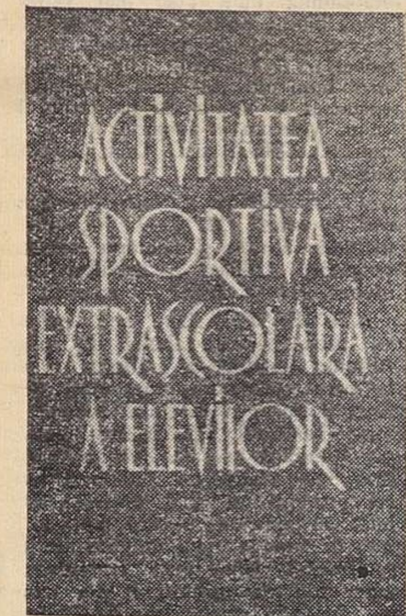
Cărţi noi în Editura UCFS

Lucrarea „ACTIVITATEA SPORTIVA EXTRAŞCOLARA A ELEVILOR", de Gavrilă S. Barani şi Ilie Istrate prezintă stadiul în care s-a ajuns în privinţa organizării şi conţinutului activităţii sportive extraşcolare: formele de organizare, caracterul şi structura lor, principalele mijloace şi metode folosite în pregătirea sportivă a elevilor, generalizînd experienţa acumulată în anii care au trecut de la reforma învăţămîntului. Această carte tratează o serie de teme de mare interes, cum sînt: scopul şi sarcinile activităţii sportive extraşcolare, asociaţia sportivă de elevi, despre şcolile sportive de elevi şi cluburile şcolare, despre turism, educaţia fizică şi sportul în tabere, dînd noţiuni complete despre planificarea şi evidenţa activităţii şi organizarea întrecerilor sportive.

Deosebit de utile sînt şi anexele lucrării, în care găsim tabele, grafice şi planuri de un mare ajutor pentru organizatorii activităţii sportive a şcolarilor. Lucrarea prezintă un ajutor însemnat pentru profesorii de educaţie fizică, pentru studenţii I.C.F. şi ai facultăţilor de educaţie fizică de pe lîngă institutele pedagogice, pentru antrenorii care se ocupă de pregătirea copiilor şi a juniorilor.

★

De curînd, a apărut în vitrinele librăriilor o carte sportivă pe care cititorii au primit-o cu mult interes: „LAURII HANDBALULUI ROMINESC", o lucrare care prezintă drumul ascendent al handbalului din ţara noastră, de la primii săi paşi şi pînă în zilele marilor succese actuale.

Autorii, Călin Antonescu şi Dan Gîrleşteanu, au avut o sarcină pe cît de dificilă (redactarea cărţii le-a cerut o amplă documentare), pe atît de plăcută, pentru că au avut de vorbit despre o serie de mari victorii ale handbalului nostru: în mai puţin de zece ani, cinci titluri de campioni mondiali şi două cupe ale campionilor europeni! Ei s-au achitat cu bine de sarcina pe care şi-au propus-o, reuşind să ne redea într-o formă vioaie, plăcută, originală, aspectele cele mai semnificative din marile competiţii în care băieţii şi fetele noastre s-au acoperit de glorie. Valoarea redării reportericeşti a acestor evenimente creşte prin faptul că, la unele din competiţii, autorii au fost martori oculari, impresiile lor — culese „la faţa locului" — avînd astfel toată autenticitatea. La sfîrşitul interesantului reportaj de aproape 100 de pagini, cititorul găseşte lista maeştrilor emeriţi şi a maeştrilor sportului la handbal şi palmaresul întîlnirilor internaţionale ale reprezentativei Romîniei.

Cartea este presărată cu numeroase fotografii, din păcate, însă, insuficient puse în valoare de calitatea hîrtiei.

R. U.

165 de minute lîngă aparatul de radio...

Printre perfo-merii etapei de duminică se află şi Radiodifuziunea. Ne alăturăm sutelor de mii de ascultători pentru a transmite celor 8 crainici-reporteri (Nicolae Soare, Emanuel Valeriu, Aristide Buhoiu, Mircea Iacoban, Petre Petrişor, Cristian Ţopescu, Ştefan Pietraru *şi* Sebastian Domozină) *felicitările noastre. Emisiunea de sport realizată duminică de-a lungul a 165 de minute (între orele 14, 15 şi 17) a fost excelentă. Ea a oferit ascultătorilor posibilitatea de a fi „prezenţi" la 6 partide de fotbal, 7 meciuri de baschet, un meci de box şi o întîlnire internaţională de rugbi!*

Iniţiativa recentă a Radiodifuziunii se află pe linia unei suite de substanţiale îmbunătăţiri aduse transmisiunilor sportive. In afară de faptul că ieri microfoanele ne-au... purtat pe stadioanele şi în sălile din Bucureşti, Cluj, Braşov, Iaşi, Arad şi Craiova, calitatea informaţiilor primite prin intermediul undelor a fost net superioară transmisiilor precedente. Bine documentaţi, crainicii-reporteri ne-au oferit cu promptitudine relaţii asupra celor mai importante momente din desfăşurarea partidelor, formaţiile echipelor, considerente asupra jocului şi a arbitrajului, informaţii cu privire la starea terenului etc. Am putut avea astfel o viziune de ansamblu asupra „duminicii sportive" din întreaga ţară (a lipsit doar relatarea de la Piteşti şi aceasta din considerente obiective). Ne-a plăcut îndeosebi cursivitatea transmisiilor lui Nicolae Soare (aflat în plină cursă de depăşire a stării... emoţionale), amprenta tehnică a comentariului lui Em. Valeriu, reportajele lui Aristide Buhoiu şi sobrietatea lui M. Iacoban. Mai puţin reuşite relatările lui C. Ţopescu (mult prea afectat şi uneori neconcludent în aprecieri), P. Petrişor şi S. Domozină (care au scuza debutului în transmisiunile pe „viu"). Aşteptăm pe viitor de la reporterii Radiodifuziunii comentarii mai aprofundate, păreri asupra unor fapte petrecute pe terenuri, o succintă analiză, mai ales că la unele partide — cum a fost cazul duminică — se transmit doar finalurile. Aşadar, pe lîngă informaţiile excelent servite şi comentarii asupra valorii tehnice a partidelor. Sugerăm reporterilor să apeleze — în pauze — la părerile arbitrilor, antrenorilor şi jucătorilor. Acest lucru ar face mai interesante transmisiile. Socotim că exemplul crainicilor de la Arad şi Cluj de a completa cronicile cu informaţii asupra altor manifestaţii sportive din localitate este, de asemenea, foarte bun şi ar putea fi preluat şi de ceilalţi.

Radiodifuziunea devine pe zi ce trece un prieten tot mai bun şi al iubitorilor de sport. Pe acest drum — pe care şi-l croieşte cu dezinvoltură — îi urăm succes deplin.

HRISTACHE NAUM

Cîteva ore de somn la cabana Piatra Arsă au fost binevenite. Cînd soarele s-a ridicat, alungînd ultimul petec de ceaţă care învăluia masivul muntos din faţa cabanei, organizatoarea grupei spune: „Vedeţi, pe-acolo am trecut aseară!"

LA COMBINATUL POLIGRAFIC CASA SCÎNTEII

Activitate turistică bogată

La Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, turismul reprezintă o activitate tot mai îndrăgită de muncitorii tipografi, de tehnicieni şi de funcţionari. La începutul lunii trecute numărul iubitorilor drumeţiei colective, al celor care participaseră la acţiuni de acest fel, se apropia de 1.000. Ceea ce reprezintă nu numai un record propriu, ci se înscrie printre cele mai bune performanţe în acest domeniu, pe raion şi chiar pe Capitală.

Pentru a afla „secretul" acestei activităţi rodnice ne-am adresat tovarăşei Nina Adel, organizatorul turistic al combinatului. Iată o parte din relatările ei:

— „Aproape toţi salariaţii (chiar şi unii pensionari care, astfel, nu ne uită, dîndu-ne adesea tîrcoale) se arată totdeauna dispuşi să participe la acţiunile noastre de drumeţie şi cunoaştere a frumuseţilor patriei, înfrumuseţată şi mai mult, în ultimele două decenii, de hărnicia şi priceperea poporului nostru. De multe ori, numărul amatorilor de excursii este atît de mare, încît nu putem satisface toate cererile.

— Cîteva nume...

— „Da. Nina Florea, Magda Ionescu, Elena Popescu, Ana Zăbara, Nina Gabor, Elena Petre... întreaga noastră echipă de volei care activează în prima categorie a ţării (în care, după cum ştiţi, se comportă mulţumitor). Apoi, fotbalistul Ion Dumitrescu, muncitor fruntaş la secţia tiefdruck, Adrian Cristescu, fotbalist şi contabil, revizorul Ion Ivanovici, zeţarii fruntaşi Ilarie Chendi (rugbist), Marin Zamfir, Aurelia Ivan, maistrul Bobocică, electricianul Alexandru Haşcu, fotbalist etc. etc...".

— Proiecte?

— ...„Pînă la sfîrşitul anului ne propunem să angrenăm în drumeţie 1.500 de salariaţi".

— După cum se vede, o activitate turistică cu adevărat bogată. Vă dorim succes şi... drum bun!

GH. RANETTI

Întîmpinare...

Cu frunze aurite, cu crizanteme albe, mirosind a pămînt, desfăşurîndu-şi perdelele de ploi roditoare, sfîrşitul acesta de toamnă, cu amurguri timpurii, după toată veselia şi pulsaţia vie a verii, are ceva tonifiant, un îndemn la energie şi spirit gospodăresc.

Gospodarii, fiecare după rostul şi priceperea sa, se străduiesc să întîmpine cît mai activ apropiatele zăpezi, feeria albă a viscolelor.

Furat de această atmosferă, m-am dus cu gîndul în munţi, la marile pîrtii de schi, la micile cabane montane, la toate ştiutele şi neuştiutele trasee de turism alpin, care în scurtă vreme vor îmbrăca haina imaculată, printre catargele sonore ale brazilor. Sportivii, neobosiţi în oricare anotimp, îşi pregătesc bocancii, îşi scutură hanoracele, îşi ung schiurile şi încearcă cu degetul buza de argint a patinelor, care vor tăia gheata. Pe semne, îmi ziceam eu, şi boburile sînt trezite din adîncul lor somn de vară, şterse de praf, pregătite, dezmorţindu-se nerăbdătoare să înfrunte iureşul pîrtiilor. Visînd, îmi spuneam că şi corturile alpiniştilor, puţin mototolite de prea lungă aşteptare, se trezesc, privind cu melancolie înţeleaptă la surorile lor bărcile, care trec în hangare, adulmecînd în aerul rece mirosul primei zăpezi...

File de carnet

Iată însă că faptele o iau înaintea visurilor.

Trecînd zilele acestea prin cartierul Floreasca, printre blocurile sale elegante, prin ploaia domoală a ultimelor frunze, am descoperit o mare oglindă răsturnată pe pămînt, pe care pluteau în balet graţios copii, tineri, tinere. Un nou şi ultramodern patinoar artificial s-a inaugurat în Bucureşti, spre adînca şi marea noastră bucurie. Capitala se bucură — aşadar — de două frumoase patinoare artificiale care nu vor fi nevoite să ţină seamă de capriciile termometrelor. Dacă punem la socoteală şi toate celelalte terenuri cu gheaţă naturală, şi care nu sînt puţine, putem spune că şi în această ramură de sport, atît de îndrăgită, sportivii Capitalei întîmpină noul sezon cu optimism, gata de întrecere. Spiritul gospodăresc le-a creat toate condiţiile.

ANDREI CAZACU

Dragă redacţie,

Sînt îndrăgostit! Iubesc pe Mirela. Nu-i firesc să iubeşti o fată? Dacă ai vedea-o, mi-ai da dreptate. Eu unul, cel puţin, cînd o întîlnesc mă pierd pur şi simplu!... Astăzi însă, nu se va mai întîmpla aşa. Pun bărbăteşte piciorul în prag şi îi spun:

— *Dragă fată, nu te supăra, alege:* ori calificarea, ori eu!

Dar pentru asta, dragă redacţie, trebuie să mă ajuţi puţin. Fiindcă, vicleană cum e, are să lase din nou genele în jos şi cu glas stins are să mă întrebe:

— *Cum, nu mă mai iubeşti?*

La care eu, bineînţeles, am să dau un răspuns bîlbîit şi iar am să plec la Videle, Alexandria, Titu sau Tr. Măgurele. Adică, peste tot unde joacă ea şi echipa de volei „Unirea-S.P.R.B.". Şi joacă, dragă redacţie, nu se încurcă! Sîmbăta în campionatul de calificare al Capitalei, duminica în campionatul de calificare al regiunii Bucureşti. De ce e nevoie să se califice şi colo şi colo, nu ştiu! Ştiu numai că atunci cînd joacă în Capitală plînge după fiecare meci.

— *De ce plîngi, iubito?* — o întreb.

— *Fiindcă am mîncat bătaie de la „Confecţia" şi ne-a criticat antrenorul că sîntem în coada clasamentului.*

— *Nu-i nimic!* — caut eu s-o împac. *Vă pregătiţi bine şi mîine sînteţi în fruntea clasamentului.*

Asta se întîmplă sîmbăta. A doua zi vine veselă la întîlnire şi-mi spune:

— *Ai avut dreptate. Sîntem în fruntea clasamentului!*

— *Ei, vezi?*

— *Da, ne-a lăudat şi antrenorul! Le-am bătut pe cele de la Videle de nu s-au văzut...*

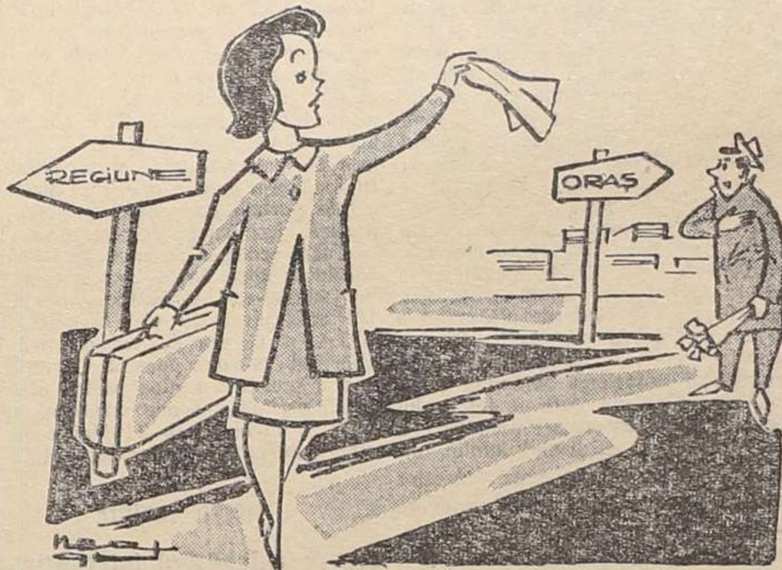
— *Bravo!*

— *Nici un bravo!* — se întristează ea. *In regiune e şi normal să fim în fruntea clasamentului.*

— *Şi ce vă deranjează pe voi că jucaţi cu echipe mai slabe?*

— *Ne deranjează, fiindcă noi sîntem din Bucureşti şi ca să ne calificăm în campionat, trebuie să jucăm tot cu echipe din Bucureşti.*

— *Şi de ce nu jucaţi cu echipe din Capitală?*

— *Jucăm, dar nu vezi că mîncăm bătaie? Deci, în Capitală, nu ne putem califica. Şi de aceea, jucăm şi în regiune.*

— *Şi vă calificaţi dacă ieşiţi primele pe regiune?*

— *Nu! Pentru că federaţia de specialitate poate să nu aprobe să jucăm în regiune...*

— *A, şi pînă cînd aprobă voi jucaţi şi în „oraş" şi în „regiune"?*

— *Bineînţeles!*

— *Cum „bineînţeles", fetiţo? Dar, dacă federaţia nu aprobă, cine suportă cheltuielile voastre de deplasare la Titu, la Alexandria, la...*

Cînd ajungem aici, convorbirea noastră ia o altă turnură. Ea îmi spune că nu văd lucrurile decît prin prisma mea îngustă de contabil „a doua", eu îi spun că ceea ce fac ele nu este legal şi ne ciondănim aşa la nesfîrşit.

Ce te rog eu, dragă redacţie. Intervino acolo unde trebuie şi lămureşte lucrurile. Cum ar zice Caragiale: „Calificare, calificare, dar să ştim şi noi!"

CORNEL
pt. conf.
V. TOFAN